

Mál nr. 311/2018

M og
vátryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar A
og
vátryggingafélagið V2 vegna kaskótryggingar ökutækisins B

Ágreiningur um bótaskyldu.

Gögn.

Málskot, dags. 13.10.2018 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1 vátryggingafélags, dags. 01.11.2018.

Bréf V2 vátryggingafélags, dags. 16.11.2018.

Málsatvik.

Málsatvik voru þau skv. kæru M að ökutækinu B var lagt í undirgöngum við Laugaveg. Stuttu seinna varð ökumaður þess vart að reyk lagði inn í undirgöngin og við nánari athugun kom í ljós að framkvæmdir á vegum A voru við götuna. Þegar komið var að B var það þakið steinryki. Starfsmenn A töldu að unnt væri að háþrýstipvo B en síðar kom í ljós að skemmdir hafi orðið á lakki B og verði að sprauta allt ökutækið. Í kærinni kemur fram að engin viðvörunarmerki hafi verið þegar B var lagt og ekkert sem hafi gefið til kynna að framkvæmdir stæðu til. Með kærinni fylgja myndir af ökutækinu þakið steinryki. M telur ljóst að steinar hafi skotist frá steinbrjót sem notaður var við framkvæmdirnar, þeir farið í veggina og kastast þaðan í ökutækið. V1 hafnaði bótaskyldu. M telur að ef úrskurðarnefndin hafni bótaskyldu V1 þá sé tjónið bótaskyldt úr kaskótryggingu B hjá V2 á þeim grundvelli að um skemmdarverk sé að ræða skv. grein 5.1. í vátryggingarskilmálunum.

V1 telur að grjót vegna steinborsins berist ekki nema um tiltölulegan þröngan blett og þannig sé ljóst að steinar eða grjótmulningur kastist ekki langar vegalengdir frá tækinu. V1 telur afar hæpið að tjónið á B megi rekja til framkvæmdanna og að samkvæmt A eigi sér ekki stað mikið steinkast af framkvæmdum af þessum toga. Þá telur V1 eðlisfræðilega útilokað að steinar hafi skotist af vinnutækinu alla leið í vegginn og þaðan í framenda ökutækisins. V1 telur að M beri að sýna fram á að A beri skaðabótaábyrgð á tjóninu en sú sönnun hafi ekki tekist.

V2 telur það hafið yfir vafa að tjónið á B sé af völdum háttsemi starfsmanna A. Ökutækinu hafi verið lagt nokkrum metrum frá framkvæmdum á vegum A og engar aðrar útskýringar komi til greina en að rykið hafi komið frá steinbörnum enda beri myndir það með sér að steinryk hafi farið víða. A hafi borið að merkja vettvang þannig að vegfarendur hefðu tækifæri til að leggja ökutækjum annars staðar og hafnar V2 þeim rökstuðningi að eðlisfræðilega sé útilokað að steinrykið hafi getað farið á B frá þeim stað þar sem framkvæmdirnar voru. V2 telur atvikið ekki eiga undir gr. 5.1. í skilmálum kaskótryggingar B þar sem skemmdarverk þurfi að vera unnið af ásetningi þess sem framkvæmir verkið en það eigi ekki við í þessu tilviki.

Álit.

Því hefur ekki verið mótmælt að ökutækið B hafi verið útatað steinryki. Í kærinni kemur fram að ökumaður B hafi farið á vettvang þegar hann sá reyk leggja inn í undirgöngin þar sem ökutækið var og hann hafi talað við starfsmenn A sem hafi ráðlagt háþrýstipvott á ökutækinu til að fjarlægja steinrykið. Þessari fullyrðingu hefur ekki verið mótmælt. Þá liggur fyrir að engin varúðarmerki hafi verið á framkvæmdastað og að ökutækið hafi verið örfáum metrum frá framkvæmdunum. Engar aðrar skýringar hafa verið gefnar á því að steinrykið lagðist yfir ökutækið.

Miðað við fyrirliggjandi gögn málsins og myndir sem sýna ökutækið, staðsetningu þess við framkvæmdirnar og sem sýna einnig að grjótkast hefur komið frá tækinu langt upp á gangstétt eru yfirgnæfandi líkur á því að steinkastið og steinrykið hafi komið frá steinbörnum í eigu A. Starfsmenn A sýndu af sér gáleysi með því að gæta ekki að því að hlutir nálægt framkvæmdunum yrðu ekki fyrir tjóni eða merkja svæðið með viðvörunum. Af framangreindu leiðir að M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V1.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V1.

Reykjavík, 20. desember 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.